

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τούτο είναι,
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

Έτος χίλια οκτακόσα κι' όγδοήκοντα όκτώ,
τό Ταμείο μας κλεισμένο και τό χέρι άνοικτό.

Ό Ρωμής τήν εβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνη.
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνη.
Συνδρομητάς θά δέχομαι — διότι τούς άνέχομαι,
μοναχά 'σιάς 'Επαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν.
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδώ συνδρομηται — δέν θα γίνονται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ότε θέλω γιαραβέρι — μέ κανένα κανονίερον.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές'ότων φόρων τήν αντάρα — κι' ό Ρωμής μας μία δεκάρα.

Του Νοεμβρίου έκτη κι' είκοστή,
άρραβωνιάσθ' ή κόρη του Κωστή.

Διακόσα είκοσι όκτώ,
και τό κεφάλι μου πηκτό.

Τό περίσσευμα και πάλι
ό καθείς Ρωμής ός ψάλλη.

Τελείωσε τό ζήτημα τό Οικονομικόν
και ρήτορες ώμίλησαν μικροί τε και μεγάλοι,
εύρέθη δέ περίσσευμα πολύ σημαντικόν
και δέν πιστεύομεν γι' αυτό κανένας ν' άμφιβάλλη.
Καθείς τό έσυζήτησε μέ όλα τά σωστά του
και δη τό έβεβαίωσε και ό Λογιωτάτου.

Κανένας τό περίσσευμα δέν ειμπορεί νά σούση...
ό Κύριος έλάλησε και τίς ού προφητεύσει;
Λέων έρεύξεται, παιδιά, και τίς ού φοβηθήσει;
Χαρίλαος ώμίλησε και τί ού περισσεύσει;
'Ο κύριος Χαρίλαος τό ειπε και θά γίνη,
τό θέλει κι' ό Σιμόπουλος άληθινό νά μείνη.

'Αν δέ, καθώς ειξεύρετε, ζητιάνοι πειναλέοι
κάθε στιγμή φορτόνωνται 'στού Βασιληά τή ράχη
και ό καθένας εις αυτόν οδυρεται και κλαίει
κι' όλοι παράδες του ζητούν για τάδειο των στομάχι,
αυτοί μέ τό περίσσευμα ποσώς δέν έχουν σχέσιν
κι' ούτε τά πράγματα 'μποροδν νά μεταβάλουν θέσιν,

Τελείωσε τό ζήτημα τό Οικονομικόν
μετά σφοδράν συζήτησιν πολλών μανιακών,
και παύουν τά κτυπήματα, οί βρόντοι και οί γδοδοποι
και τό κεντρί τό σουβλερό αφίνει κάθε σφήκα,
και μία γαλιάντρα κάθεται 'στη μύτη του Τρικούπη
κι' άρχίζει τό περίσσευμα νά τραγουδη μέ γλύκα.

Κι' άν ή 'Αντιπολίτευσις μέ πόνο τσαμπουνά
πώς ό κυρίαρχος λαός λιμώττει και πεινά,
και τούτο τό περίσσευμα ποσώς δέν έλαττόνει,
μα όσο πάει πιο πολύ μακραίνει και τεντόνει.
Και άν όκτώ χιλιάδες 'Αν φυτρώσουν μές 'στη μέση,
άλλ' όμως τό περίσσευμα βεβαίως δέν θά πέση.

'Οσοι καλοί Χριστιανοί πιστεύουν 'στό Χριστό
και άπιστοδν 'στον Μαμμωνά και εις τήν Ζωροάστρη,
έκεινοι τό περίσσευμα ός τό θαρροδν σωστό
και 'στη μεγάλη φτώχεια μας ός τό κολλοδν για μπλά-
[στρι].
Κι' οί κουκοι και ή πέρδικες συχνολαλοδν 'στα ρέμματα,
πώς έχομε περίσσευμα δέν είναι διόλου ψέμματα.

